

Son Öpücük

— Gözyaşı · 22 Haziran 2013

SON ÖPÜCÜK

Vakti gelince

genç yaşlı dinlemiyor

verilen görev belli

işini yapıyor sadece..

Öyle kolay harcanıyor ki hayat

farkında olmadan farkındalığın

uçup gidiyor elimizden

özgürlük uğruna ah

yaşanan her arbede yanımıza kar

giderken cebi de yok kefenin

kazanılanı doldursak.

Can dediğin güzel bir serçe kuşu

küçücük haliyle konarken daldan dala

taşıyacağını sanıyor her ağacın cılız bacaklarını.

Öylesine bozuyor ki hayat döngüsünü

her avladığı av

vicdan da soru işareti

gelince zamanı
ödemesi gereken veresiye defteri öyle kabarık ki

bir dahaki ay öderim

diyemeyeceğimiz zaman gelince

gözlerin feri son kez hayata hibe ediliyor

Azrail gülümsüyor sadece.

Boşlukta bir zaman döngüsü

nereye gideceğini soruyor usulca

dudaklar da

yaptıklarının muhasebesi

alacak verecek denk gelmiyor

usulca baş ucundaki kalabalığa bakıyor

yerime bakacak var mı?

der gibi hayat dükkanını teslim etmeden önce

Azrail tekrar gülümsüyor.

Bir nefes daha uçuyor gırtlakta takılmadan boşluğa

Daha yapacak çok işim vardı diyor yürek

öyle erken geldin ki

hiç beklemeiyordum seni.

Azrail

hadi artık süren doldu derken

saate bakıyor " ruh "

erken kalkan yol alır diyor içinden

yolcu yolunda gerek diye düşünürken

gözleri açık bakakalıyor

Azrail gülümserken son kez
Ruh'u öpüyor dudaklarından. .

Gözyaşı